

[Formanden.]

det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Førhøjelse af børnetilskud m. v.).

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om begrænsning af omkostningsforøgelse som følge af dyrtidsregulering af lønninger.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 175) findes i tidenden sp. 6045, udvalgets betænkning i tillæg B. 2361).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling satte til forhandling under ét.

Anker Jørgensen: Socialdemokratiet må her ved anden behandling meddele, at vi ikke kan medvirke til fremme af dette lovforslag om begrænsning af omkostningerne for virksomhederne i anledning af udbetaling af en 2. dyrtidsportion. Vi betragter det som et tilskud til virksomhederne, som ikke har nogen fornuftig begrundelse.

Vi vil også gerne gøre opmærksom på, at pressens behandling af dette forslag overalt har været sådan, at vi egentlig ikke forstår, at regeringen ikke har trukket dette forslag tilbage. Selv den presse, som er regeringen venligt stemt, har intetsteds helhjertet forsvaret det forslag, som arbejdsministeren her har fremsat. Man kan også se, at selv erhvervslivets organisationer er tvivlende

for ikke at sige skeptiske over for den idé, der ligger i dette forslag.

Vi må huske, at forudsætningen for dette forslag var, at regeringen stillede krav om, at 3 dyrtidsportioner fuldt og helt skulle forsvinde. Da lønmodtagerorganisationerne ikke fandt, at dette forslag var led-saget af tilstrækkelige sociale kompensationer, og også ud fra et principielt syn på indgreb i overenskomsterne gik imod, ja, så fandt regeringen, der jo havde snakket så meget om indkomstpoltik, at den i hvert fald måtte gøre noget. Og dette noget blev altså til generelle tilskud til alle.

Det er egentlig forbavsende, at en regering, der faktisk er kommet til på kravet om, at det offentlige skal spare, gør sig bemærket på denne måde. Det er jo en liberal regering, og den plejer dog ellers at skulle anlægge det synspunkt, at erhvervslivet skal klare sig selv; her gør man det, at man yder statstilskud til alle uden nogen form for prioritering. Vi må endnu en gang fastholde, at erhvervslivet selv har underskrevet sine overenskomster, også det om dyrtidsreguleringen, og de må så også selv bære disse udgifter.

For en ordens skyld skal vi dog gentage fra socialdemokratiets side, at vi ikke er principielt modstander af tilskud til erhvervslivet, men at det er den form, hvorunder tilskuddet sker, som er helt uacceptabel.

I en positiv, aktiv og tidssvarende erhvervspolitik, hvor man tilgodeser eksportindustrien, hvor man tilgodeser de dele af erhvervslivet, som er eksperimentelt indstillet, som er indstillet på at tage nye opgaver op, er socialdemokratiet positivt indstillet med hensyn til samfundets rolle over for erhvervslivet. Men dette, som jeg sagde det før, helt unuancerede system kan vi i hvert fald ikke tiltræde.

Når så oven i købet dette system med tilskud til virksomhederne ikke på nogen måde følges op af en aktiv pris- og avancepolitik og heller ikke indeholder noget forslag om prisstop, så bliver forslaget endnu mere meningsløst.

Hvad så med de 300 mill. kr., som det formentlig vil koste at føre dette forslag ud i livet? Vil de hjælpe på prisniveauet? Der er intet, der tyder på det. Det er ingen overdri-velse at sige, at dette forslag er blevet til i